

ledes at § 23 i Loven af 1857 af Regeringen er blevet benyttet til ved fgl. Anordning af 5te December 1879 at træffe Aftale med den svenske og norske Regering om Gensidighed paa det litterære Omraade. Naar nu dette Forslag af Mindretallet vedtages, bortfalder altsaa ogsaa derved den Lovhjemmel, som en saadan kongelig Anordning i Fremtiden skulde have at støtte sig til, og man vil heller ikke med Norge og Sverige kunne indgaa nogen som helst ny Aftale om Gensidighed. Nu siger man maasse, at selvfølgelig berører en saadan Forandring i Lovgivningen ikke, hvad der før den Tid er fset, og at det, der er aftalt paa et tidligere Tidspunkt med Norge og Sverige, derfor vedblivende vil staa ved Magt. Men det er mig dog ikke klart, om det kan blive Tilfældet. Naar der nemlig i denne kongelige Anordning af 5te December 1879 staar, at de i Lovene af 29de December 1857, 23de Februar 1866, 21de Februar 1868 og 24de Maj 1879 indeholdte Bestemmelser om Eftertryk o. s. v. skulde gøres anvendelige til Fordeel for Bærker, offentliggjorte i Sverige eller Norge, vil der jo, naar Mindretallets Forslag vedtages, ske et af to, enten maa Overenskomsten bortfalde, eller ogsaa maa vi arbejde videre med den saaledes, at der gælder en Lovgivning heri Danmark for svenske og norske Bøger og en anden Lovgivning for danske Bøger. Alle disse Love, hvis Rættigheder indrømmes norske og svenske Bøger, ophæves nemlig ved den Lov, vi i dette Øjeblik ere i Færd med at forhandle, men skulde altsaa dog vedblive at eksistere for svenske og norske Bøger heri Landet. Jeg tror ikke, det er muligt, at man saaledes kan lave to forskellige Lovgivelser paa en Gang, en for Udlændinge og en for Indlændinge. Følgen vil i Praxis blive at der maatte træffes ny Aftaler, hvis man vilde bevare Forholdet, men saadanne Aftaler ere afstaarne, naar Overenskomst om Gensidighed er bortfalden derved, at 3dje Stykke af § 27 gaar ud. Regeringen vil saa ikke have nogen som helst Berettigelse til at gaa ind paa nogen ny Overenskomst med Norge og Sverige. Det forekommer mig at være en Konsekvens, som er højt uheldig for os. Medens ellers al Udvikling, ogsaa i den snævrere Omkreds her i Norden gaar ud paa at nærmere Folkeslagene til hinanden og gøre Interesserne fælles, skulde Følgen af, at vi fik en Forfatterlov være den, at det mangeaarige Forhold til Nabonationerne, dem, som med et poetisk Udtryk ere blevne kaldte Brødræfolfene, med et skulde være afstaarne, dansk Litteratur være hjemløs i Norge og Sverige, og svensk og norsk Lite-

ratur hjemløs heri Danmark, ligesom det var, forinden en saadan Overenskomst sluttedes. Det forekommer mig, at være et Tilbagekridt i Udviklingen, som har betænkelige Sider langt ud over Hensynet til, hvad der baader de enkelte Forfattere, og derfor tror jeg, at det paa det bestemteste maa fraraades at gaa ind paa dette Forslag. Det er et Forslag, der har Rækkevidde langt ud over det litterære, baade ind over det praktiske Liv og det politiske Liv. Det er en altfor afgørende Bestemmelse til at den bør knyttes til den Lov, vi her have mellem Hænder.

Nu har jeg, saa godt jeg i dette Øjeblik har kunnet, søgt at fremsætte Flerpartiets Standpunkt over for Tanken om Bernerkonventionen, og jeg skal altsaa vedblivende anbefale, at man vedtager Loven i den foreslagte Stikelse med de Endringer, som Flerpartiet eller hele Udvalget have stillet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenheh):

Den ærede Ordfører (Eriø) har saa udførlig imødegaaet det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), at det væsentlig vilde blive Gentagelser, hvis jeg nu atter vilde komme ind paa Detaillerne i dette Foredrag. Regeringens Stilling til dette Lovforslag og dens Hovedhensigt med Dusstet om dets Gennemførelse er bekendt nok, og det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 6te Valgkreds lagde jo ogsaa særlig Vægt paa, at det ved Siden af at bevirke en Modifikation af hele Lovgivningen om Forfatterret og Kunstnerret, tillige gjorde det muligt for os at tiltræde Bernerkonventionen. Jeg vedkender mig fremdeles paa Regeringens Vegne dette Hovedhensyn og jeg skal sige over for det ærede Medlem, at Loven, hvis den ikke gjorde det muligt for os at tiltræde Bernerkonventionen, vilde tabe saa bethdeligt for mig, at jeg vilde anse det for et tvivlsomt Gode at saa Lovforslaget gennemført under de Omstændigheder. Naar jeg saaledes ikke skal komme ind paa Detaillerne i det ærede Medlems Foredrag angaaende Fordelene og Ulemperne ved at gaa ind i Bernerkonventionen, vil jeg dog blot pege paa enkelte Hovedpunkter. Naar det ærede Medlem bemærkede, at Regeringen sikkert ikke vilde have fremlagt dette Forslag, hvis den forud havde været bekendt med alle de Misligheder, som i den senere Tid ere komne offentligt frem, ved overhovedet at være i denne Konvention, skal jeg dertil sige: Jo, Regeringen vilde ogsaa da meget have ønsket Forslagets Gennemførelse. Der var ikke Grund til